

De Gisteren

klein en GROOT Nuytemans-nieuws

ZALIG KERSTFEEST HARTVERWARMEND 2005 !

Op het net:
users.pandora.be/

Jaargang 2 nr. 10

December 2004

HET NUYTEMANSWEEK-END

Allé tante Chrriissss, pakke!!!!

Iedereen weet dat het een goedgevuld weekend was en zo waren we na de quiz nog even aan het zwerkballen (zie niet Harry Potter maar Joke en Michiel: een balletje in een lange zak (zoals die van een Frans brood), de steel is in drie kleuren, je slingert die door de lucht met een draaibeweging en de volgende moet die zo dicht mogelijk bij het balletje proberen te pakken... als je hem al te pakken krijgt natuurlijk).

Dat ging allemaal vrij op en neer tot een onschuldige hand het pakje richting kasteel de lucht in slingerde en riep (of riepen we allemaal?): *Allé tante Chrriissss, pakke!!!!*

Komt die tante Chris daar toch wel aangevlogen - een ander woord is er niet voor -, maar wat ze niet wist is dat het gras nog vochtig was van een koude grijze nacht. Eens op het gras glijdt ze daar lang uit en belandt op de buik in een eeuwigdurende glijpartij richting balletje! Een algemene bulder als resultaat, dit was knap gedaan, dit doet de helft (allé Nancy en Heidi) haar niet na. Bravo. Bravissimo. De fotoapparaten kwamen deze keer te laat...

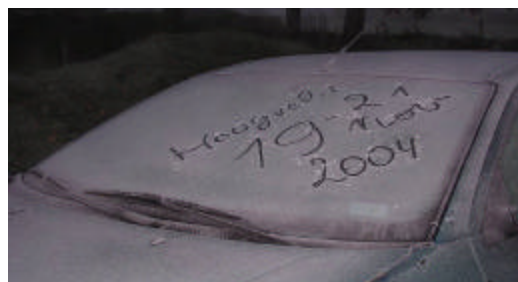
Tot de pijnkreten ons stilaan deden be-

seffen dat Chris zich serieus had pijn gedaan bij de landing en het één en ander gebroken had. Gelukkig met Paul (en Fam, Nancy, Katrien, Johan) en een stoel werd even op adem gekomen en de brokken gemeten.

Reisje naar Brugge. En terug. Een verband en een vooruitzicht van enkele weken op de kookkunst van Fam rekenen. Onze bezige bij was te geschrokken om zich deze inactiviteit nu al te kunnen aantrekken, trouwens Chris zou Chris niet zijn als er niet vlug een (flauwe, wat witte) glimlach op

haar gezicht kwam.

Dit deed alle verdere zondagswandelingen in het niet verzinken: een langgerekte spaghetti hield ons bezig tot het oprassen geblazen was.

Verjaardagen in januari en februari:

11 jan	Jona	'99
14 jan	André	'21
17 jan	Greet	'52
30 jan	Elise	91

IN DIT NUMMER

Alles over het weekend:

- Chris speelt zwierbal
- onze promenade
- Het 2e caramboletor-nooi
- Slotbeschouwingen

Ons kerstverhaal

Van down under: een onverwachte foto!

Heidi's eerste receptenboek, recept 1: soep

Wist je datjes!
Jeugdherinneringen
Nieuws uit de Wetstraat

IN 'T VOLGEND NR

Guy en Suzy in 't Oosten (en de rest hangt van iedereen af!)

ONZE (ENIGE) VOETTOCHT OFTE PROMENADE

De zaterdagmiddag is steevast voorbehouden aan een stevige wandeling. We hadden, de geschiedenisboeken zullen het toch bekend maken, het die ochtend ook al geprobeerd, maar een nijpende koude en een slecht plan hadden ons terug huiswaarts gelokt.

Dus 's namiddags dan maar opnieuw proberen. De auto onder de arm genomen om die stomme baan niet opnieuw te moeten doen. Nog even wachten op Paul die zijn stads (Nieuwpoort?)schoenen nog aan had. Iedereen nen bol.

We vonden een prachtig bos met aan de openingsronde een koppel paarden die ons vrolijk huppelend kwamen begroeten (om er daarna snel vandoor te gaan) en op de terugronde een paar liefvallige ezeltjes. Waarom paarden elegant en galopperend worden beschreven en we zo teder ons verkleinen als we het over ezels hebben, ik weet het niet. Een feit is dat beide diersoorten onmiddellijk subiet gehoor gaven aan het mondharmocageblaas van

Werner, maar eens dichterbij en ons gezelschap overschouwd, sloegen de arme beesten stante pede allemaal op de vlucht, allé de paarden in galop en de ezeltjes voet voor pootje.

Dan de wandeling door het bos, de zeer beperkte groepsfoto, de paddenstoelenstudie (er waren er zelfs blauwe bij, de foto bewijst het!). We kregen een bewegwij-

zerde route, met alles erop en eraan. De babbels, de frisse (nog altijd letterlijk hé) lucht.

En met het weer hadden we toch weer dikke chance zeker. De zon stond laag toch maarteschijnen. Wij behoren duidelijk tot de diersoorten die vinden dat de zon zien schijnen al genoeg is, of die nu ook nog warmte geeft of niet, who cares!

HET TWEEDE CARAMBOLE- TORNOOI

Niemand, maar dan ook niemand had stiekem geoeft om Johan deze trofee afhandig te maken, zeg maar in 't Antwarps, af te pakken: het zou hem geen twee lukken, nena! Daar waren heel wat jonge baardige/baardeloze kerels het over eens!

Niemand oh nee niemand had het over vette complotten om diezelfde Johan de duimen te zien leggen. Maar dat Johan geen schijn van kans zou krijgen, dat werd luid genoeg verkondigd. Zo te zien was vooral Tom de rol van maffiosibaas toebedeeld. De andere sterke spelers hielden zich gedeisd of was het hypergeconcentreerd.

Werner zocht weer wat varianten op de spelregels, want ook dat is leuk, die maken we een beetje zelf. Telt de joker mee of niet. Spelen we tien minuten of tot er een winnaar is. Alleen zij/hij die 't spelletje afgewerkt had, dacht aan foto's trekken. Bij bepaalde straffe spelletjes stonden alle spelers (dus de hele familie) te supporteren (mijn journalistieke eerlijkheid gebiedt mij hier geen namen te noemen, jammer!)

Het werd een titanenstrijd tussen Johan, Tom, Michiel en Dave en het leukste ware geweest als ik hier nu zou kunnen schrijven dat tussen al die vechtende macho's (honden) Lief met de trofee ging lopen. Want niemand wist het nog, maar Lief was vorig jaar al tweede en dit jaar was ze eigenlijk

ex-aquo met Michiel, mee de uiteindelijke winnares! Waarschijnlijk zag Lief liever Joke dat spel elke week afkuisen, oppoetsen, opblinken, afstoffen of wat doet ge met zo'n blikken manneke? In alle geval bij Michiel hangen nog niet zoveel dingen aan een nagel op hun apart, maar die tinnen held hing er heel snel (waarschijnlijk omdat hij ten volle beseft dat het toch maar voor één jaar is). Ik geef toe: hij kwam daar door onoplettendheid (zegeroes?) achter de keukendeur terecht, die moet dus absoluut dicht.

Blijft het mysterie! Het is Werner die als hij niet kon slapen, uren, ochtend-

uren lang, oefende en oefende, effectstoten, drieband... Lief is slimmer en ligt lekker wat langer in hun waterbed. En toch is het Lief die al twee jaar...???

Het was een adembenemend tornooi. En kwaj tongen zeggen dat alleen Els niet van haar plaats is geraakt (de winnaars moesten telkens een andere tafel opzoeken). Een jaar wachten op revanche is lang maar dat wakkert alleen de boelstollende competitie terug aan. Of gaat die jeugd van ons haar tweemaandelijks uitstapjes hernemen om wat te oefenen op voorhand? Als ik jullie was, gasten, ik maakte er

maandelijks oefenpartijtjes van. Het kan niet dat Lief (of Werner) jaar na jaar achter dat begeerde net vist!

KONIGINNENSTRAAT 8 in de Weekend Knack!

Gastvrijheid op hoog niveau.

Antwerpen is weer een prima overnachtingsadres rijker: het negentiende-eeuwse pand in de Koniginnestraat. Paul Demuyne noemt zichzelf een recycleerder:

In het huis was veel authentiek materiaal aanwezig, het zal alleen verborgen onder verflagen, pleisterwerk en planken. Wie er binnenkomt, ontdekt een verfijnde wereld met open haarden in Louis-Philippe-stijl die harmonieus gecombineerd

werden met Roemeense huwelijkskisten, een koperen olielamp uit het Midden-Oosten...

Het is wel klimmen naar de tweede verdieping voor de eerste kamer die werd klaargestoomd. 's Nachts is de rust er totaal. Het ontbijt met krant en vers geperst sinaasappelsap wordt in eenzelfde sfeer van verfijnde elegantie geserveerd. Een absolute aanrader. B&b Torus telt één kamer (voorlopig) die aan €125 wordt verhuurd, inclusief ontbijten.

Op de website www.pauldemuyne.com vind je prachtige kunstwerken, interieurs en ... een onherkenbaar huis van Nonkel Omer (de broer van Bomma) en Tante Nieke.

SLOTBESCHOUWING

We zaten in West-Vlaanderen, niet ver van Brugge. Het was er 's nachts (en in de dag) koud tot vries koud. Dat gaf zo'n autokerkhoffoto. Je ziet zelfs niet dat Dave en Els in een bijna zo-goed-als-nieuwe car (spreek uit caaar) rondrijden.

De vrijdagavond werden de wildste kaartspelletjes het één na het ander gelanceerd goed bevonden en uitgeprobeerd. Je geeft je allemaal de naam van een land, een filmster, ... en als dezelfde kaart hartenruitschuppenklaveren ZEVEN dan moet je om ter eerst de nieuwe identiteit van de andere roepen. Wreed moeilijk, ik zal het zeggen.

Terwijl Fam vlijtig de hele boekhouding van het weekend op poten zette, werden ook nog de eerste slapers gemeld. En de organisatie van de volgende dag (hoe laat is er ontbijt?) op poten gezet. De harde kern bleef nog verder kaartspelletjes uitvinden en uitproberen.

Michiel vond dat al elk jaar zowat dezelfde foto's getrokken waren en beloofde zichzelf een galerie van Nuytemans en aange trouwde koppen te maken. Die is er plusminus ook gekomen, maar haha ons bestand is al zwaar genoeg en dus is het jammer genoeg niet mogelijk die hier uit te beelden.

Omar had zijn schoolwerk meegebracht (moeten meebrengen) en probeerde in die heksenketel zijn voorbereiding economie op papier te krijgen. Hoe leg je boekhouden uit...

De straffe jonge gasten kregen van Werner, van wie anders, een hoop uitdagende denkspelletjes voorgeschoteld. Het waren er met moeilijkheidsgraden. Tien autootjes die moesten verplaatst worden op een

bordje van vijf op vijf cm bvb. De eerlijkheid (en het fiere familiegevoel) doet mij toegeven dat er weinig spelletjes bij waren (geen dus) die het langer dan een minuut of twee volhielden!

De zaterdagavond bestond uit een gezellig aperitiefje in de kelder waar we foto's keken op groot scherm. In diezelfde zitruimte met zetels speelden enkele onverlaten een matchke voetbal, als ze niet lagen te dutten... omdat ons Pipatje zo moe was... Daarna dineetje met kip in een roomsausje. En nog een sterrenwandeling met Katrien, Michiel, Joke, Paul en Rudi.

Daar leerde ik een sterrenbeeld bij. Iedereen kent tot treurenstoe de Grote beer en de Kleine beer. Maar Joke kent ook Orion, dus wij bij ijskoud maanlicht de wei in. Om daar een astrolesje te krijgen. En eigenlijk feitelijk is het een heel mooi sterrenbeeld met zo een soort van zandloper tussen de vier hoeksterren.

Orion was bekend als een fameus jager en geliefde. Hij riep de toorn over zich af toen hij opschepte dat hij wel alle wilde dieren van de Aarde kon verjagen. Het verhaal vertelt dat het moeder Aarde zelf was die de dodelijke Schorpioen op Orion afstuurde.

Tijdens zijn gevecht met de schorpioen besefte hij dat zijn wapens niet tegen het beest waren opgewassen. Hij sprong in de zee en zwom naar Delos. Apollo zag dit en hij daagde zijn zuster Artemis uit om het kleine

plekje dat daar ver in zee zwom te treffen. Artemis was een uitstekende schutter en met haar eerste schot raakte ze het object. Toen ze er naar toe zwom om te kijken wat ze eigenlijk had geraakt zag ze dat het Orion was. Ze verzocht de goden om het leven van Orion te redden maar deze weigerden. Daarom zette ze de beeltenis van Orion aan de sterrenhemel. In zijn eeuwige jacht aan de sterrenhemel moet Orion uit de buurt blijven van de Schorpioen. Dit lukt hem heel aardig: tegen de tijd dat Orion boven de horizon uitkomt, verdwijnt de Schorpioen er onder.

Voilà dat was het. Je hebt het allemaal gehad. In 't lang of in 't kort. Dan is het nu tot volgend jaar ...

Hoe, we zijn nog iets vergeten te vertellen... Ah ooh je bedoelt de quiz. Die moet je maar in de geschiedenisboekjes lezen! Het is de geschiedschrijver toegestaan om bepaalde feiten onvermeld te laten. Hoe, je begrijpt niet waarom? Okéééé ik leg het even uit, ziehier de enige historisch juiste versie van de feiten: Gastvrouwen Greet en Karen hadden als primeur ook nog een plaatselijke quizmaster op de kop getikt. En zo kregen de vrouwelijke jeugd en vrouwelijke rijpere jeugd en de jongens en de ouwe rakkers elk hun tafel.

Je moet weten, ook geschiedschrijvers hebben hun eergevoel, ik heb niks met quizen. Mijn vorige éénmalige ervaring leerde me dat ik heel veel bijna weet (noem dat ik herkenhet-wel-als-iemand-anders-het-gezegd-heeftsyndroom). Ofwel zit het vol (mijn laatste-studiejaar-eindtestingsyndroom) met kamwieltjes en je moet dan raden (!) hoeveel keer het laatste kamwiel draait. Ofwel (mijn al-mijn-examens-tot-en-met-de-Romaansesyndroom) zijn het raadsel alla: de oudere man (een 19^e eeuwse bakkebaarder) heeft een foto op zijn schoot met een jonge man op): De man keek naar de foto en verzuchtte vol nostalgie: "Broers of zusters heb ik niet, maar de vader van deze man was de zoon van mijn vader." Naar wiens foto keek hij?

Een filmquiz waar ik *Belle en het Beest* juist had en ik het vertikte die gouverneur van Californië in zijn juiste machofilm te plaatsen. Maar de strafste was toch deze:

Is iemand die al 1.000.000.000 secondes leeft, nog jong, al oud of allang dood en begraven? Ik weet het antwoord niet meer maar de Boenken scoorden hier wel en weten nu terug dat iemand van 35 jaar nog jong is!

Gelukkig moest de man Sinterklaas nog gaan helpen, want anders had mijn ja-merlitanie hier nog veel langer kunnen uitlopen! Kortom de Wuftige Wuvetjes, de

Nijntjes en de Blikken Mannen kregen dat allemaal voor mekaar. Wie er gewonnen heeft, schiet me dood ik-weet-het-niet-meer! Maar dat het plezant was, geen moment aan twijfelen, zegden de koene Boenken in koor (dan hadden ze ook iets te zeggen!)

Tot volgend jaar!
En bedankt, organiserend comitee, Greet, Karen en Fam op kop!

Rudi

Van down under!

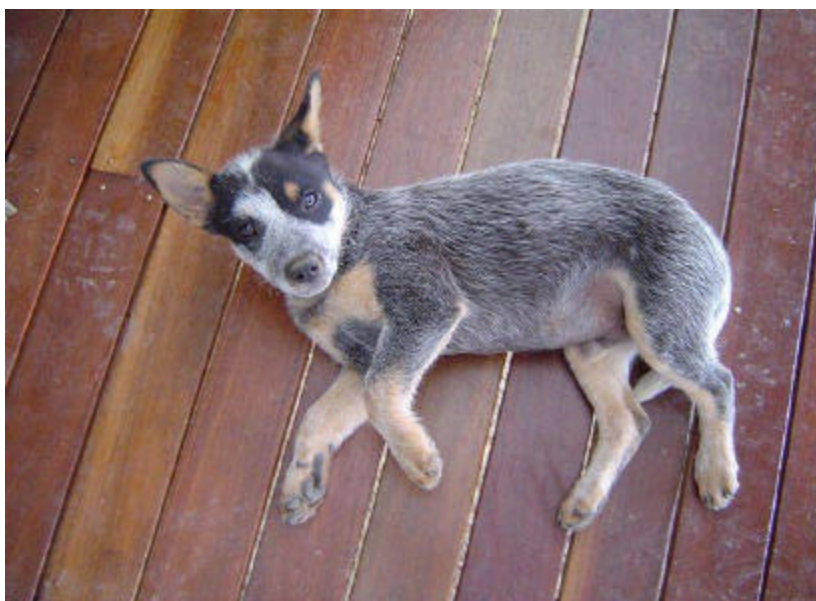
Greet,
Al bijna 50 jaar denk ik nog altijd met gemengde gevoelens terug aan die "schone" tijd dat ik mijn kleinste zusje mee naar school "sleurde". Ja, want ze had toen nog kleine beentjes en ik van die lange en voor mij kon het niet vlug genoeg gaan. Jullie kunnen mijn grote verwondering wel voorstellen toen ik op praktisch iedere hoek van de straat in Australië zo'n bord zag staan. Zelfs aan de andere kant van de wereld weten ze er precies van... en niet getreurd...in 't zwart op oranje, zwart op bruin, zwart op groen, zwart op rood, en ga zo maar verder !

Toy toy, Greet.

Lief

For all of you,
a merry Chrissy and
a very beautiful
2005 !!!
With lots of
happiness,
laughter & love!

From Isabel & Erik,
XXX

Ons recept van de maand: Heidi's Kippensoep !!

Ingrediënten:

- 1 braadkip
- 1 groot blik maïs
- zak soyascheuten
- lookteentje – groentetuil (of zak soepgroenten)
- kleine ajuin
- bouillonblokje(s) (groenten of kip)
- peterselie
- peper en zout

Bereidingswijze:

Maak een bouillon van de kip, het lookteentje, de ajuin en de groentetuil (of gebruik een zak soepgroenten). Voeg eventueel reeds een extra bouillonblokje toe. Laat afkoelen en ontvet de bouillon, ontbeen de kip en snij in kleine stukjes.

Voeg aan de bouillon de stukjes kip, de soya en de maïs toe, laat

even licht doorkoken en breng op smaak met peper en zout!

Eventueel wat peterselie voor de afwerking.

Een echte **KRACHTSOEP** ideaal voor zieke of ziekelijke mensen ;-), voor wat extra energie of gewoon omdat ze **SUPERLEKKER** is !!

SMAKELIJK

Heidi

DE VIERDE KONING

Een oude legende verhaalt over de vierde koning, die gehoord had dat de Messias geboren was en daarom met goudstukken, edelstenen, het rijkste bont, het fijnste weefsel en de zoetste honing die hij maar kon vinden op tocht ging.

Onderweg kwam hij de andere drie koningen tegen, maar omdat de vierde koning eerst bij een jonge ongetrouwde moeder wilde blijven, totdat haar kind geboren was, speelde hij die drie koningen even snel weer kwijt. Hij gaf de helft van het fijne weefsel en de honing aan de jonge vrouw, daarmee kon ze haar kind kleden en voeden.

Alleen zou hij ook de weg wel vinden, dacht hij, en de Messias zou ook wel tevreden zijn met een geschenkje minder. Maar aan de stadspoorten werd hij door een groep bedelaars tegengehouden en de koning wilde hen niet zomaar voorbijgaan. Hij gaf hen de helft van zijn goudstukken.

Hij trok verder, maar hij zag op de velden een troep slaven die beestachtig door hun eigenaar behandeld werden. Hij kon het niet langer aanzien en met al zijn edelstenen kocht hij de slaven vrij. Toch waren die ontevreden omdat, zegden ze, zij vroeger wel slagen kregen maar ook eten en nu hadden ze helemaal niets meer. De koning voelde zich dan ook verplicht om die mensen wat te helpen, hij gaf hen de rest van zijn goudstukken en leerde hen hoe ze zelf een boerderij moesten in stand houden. De Messias zou ook wel tevreden zijn met het stuk bont en met het overschot van het weefsel, dacht hij.

Dat nam heel wat tijd in beslag en nu wilde de koning niets liever dan zijn weg voortzetten. Maar onder een schrale boom zag hij een melaatse met etterende wonden. Het deed de koning pijn toen hij zag hoe onverzorgd de man erbij zat en daarom nam hij het overschot van het weefsel, trok het in stukken en verbond er de wonden van de melaatse mee. Omdat die melaatse helemaal niet kon gaan, gaf hij hem dan ook maar zijn paard mee.

De nachten werden kouder en langer en noodgedwongen moest hij het stuk bont voor zichzelf gebruiken. Hij sleepte zich verder en toen hij eindelijk de stad bereikte, zag de koning er zelf als een bedelaar uit, wel gekleed in duur maar versleten bont. Daar hoorde hij een vrouw luid schreeuwen en hij zag hoe soldaten haar zoon meesleurden. De zoon had grote schulden gemaakt en werd daarom als galeislaaf veroordeeld. Dat hij de enige zoon was en dat zijn moeder een weduwe was, had de rechters niet kunnen vermurwen. De koning stelde voor dat hij de plaats van de arme jongen zou innemen. De soldaten aanvaardden de ruil en zo kwam de koning in het ruim van het schip terecht, waar hij de straf dertig jaar uitzat.

En toen hij eindelijk vrijgelaten werd, had hij zoveel tijd verloren dat hij niet meer wist waar hij de Messias zou vinden.

Het geschreeuw van een samengelopen massa trok zijn aandacht. Hij volgde de mensen en plotseling zag hij ook de komeet als een teken aan de hemel. Die komeet bleef als een ster boven een kruis staan. De man die aan het kruis hing, keek de vierde koning aan met een zachte blik, en lachte naar hem....

Op dat ogenblik wist de vierde koning in een flits dat hij de juiste weg bewandeld had, dat hij de Messias gevonden had.

WIST JE DAT...

- **Lief** haar bezoek aan Gasthuisberg een succes was. Lieve begeleiders en vooral alle dagen bezoek van mijn lieve Sus. En nu nog rusten en in de watten worden gelegd.
- Als je aan **Chris** vraagt via haar GSM om den die of den die op te bellen je steevast bij de Michel van Christiane uitkomt? Raar hé!
- **Guido** van Lea en dus ook **Lea** een nieuw e-mailadres hebben: guido.debeuckeleer@scarlet.be
- Dat **Yves** bij ons in de Wetstraat komt wonen. Yves is allang geen onbekende meer, maar was vooral al onze trouwe vakantieganger: aan de playstation, in het zwembad, soms ook in Montélimar, op het nuytemansweekend, bij bomma's wekelijkse dineetjes,... Hij zit in het vierde jaar sociaal technische en droomt ervan om verpleger te worden zoals zijn papa.
- Dat **Erik en Isabel** eind deze maand januari terug in 't land zijn. Wie zoekt er nu die natte kou van Vlaanderen op! Welkom back, vakantiegangers!
- Dat de kalkoenen, twee zussen van zes en zeven jaa...euh kilo prima waren: bijna op tijd klaar en sappig en sauzig ; dat er deze keer nog meer kastanjes over bleven dan wanneer ons ma het organiseert; dat **de derde generatie** nu al beloofde er volgend jaar en de volgende jaren ook voor te zorgen
- Dat **de pakskes** één leutige boel was. Daar zat van alles tussen. Zelfs één ingewikkeld spelletje, zoals die van Werner op 't weekend. Gelukkig kreeg Karen (en Greet) het. Greet om het oplossingsboekje weg te pakken en Karen om enkele uurtjes te genieten, want dat is één van haar specialiteiten.
- Dat we **de berg champagneflessen** (in de koeler) toch bijna baas kregen. Voor de kwaj tongen, omdat de kalkoenen even op zich lieten wachten hé. Heerlijke champagne van de caveau Sint Trond met **hapjes** bergen, die we ook bijna allemaal op kregen! Lekker! 't Zijn straffe gasten, die (jeugd)ploeg van ons!
- Dat het allang geleden is dat er **kerstliederen** gezongen werden. De laatste die ik mij kan herinneren zijn de kindjes De Beuckeleer, in mijn geschiedenisboek alle vier én te samen.
- Dat de Simen met zijne vriend Yves 4 liter en half **vers fruitsap** maakten. Een applausje waard!

